

RICHTLIJN INZAKE ANTI- MONEY LAUNDERING EN DE BESTRIJDING VAN DE FINANCIERING VAN
TERRORISME T.B.V. DE KANSPEL SECTOR

De directeur van het Toezicht- en Controle Instituut voor Kansspelen in Suriname, in het kader van de uitoefening van aan het Instituut op grond van:

- De wet Toezicht en Controle Kansspelen (Geldende tekst S.B. 2009, no. 78)
- De wet Melding Ongebruikelijke Transacties (S.B. 2002 no. 65, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2016 no. 33)

en aanverwante wettelijke regelingen ter uitvoering van bovengenoemde wetten m.n.:

- De wet Identificatieplicht Dienstverleners (S.B. 2002 no. 66, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2012 no. 134)
- Het besluit Indicatoren Ongebruikelijke Transacties (S.B. 2003 no. 45, zoals gewijzigd bij S.B. 2013 no. 148), toegekende bevoegdheden, stelt hierbij de volgende richtlijn vast.

Toepassingsgebied

Deze richtlijn is van toepassing op de onder toezicht staande aanbieders van kansspelen inclusief bijkantoren en dochterondernemingen.

Algemeen

Het Toezicht en Controle Instituut voor Kansspelen(hierna: het Instituut) is ingevolge de wet Toezicht en Controle Kansspelen en de wet Melding Ongebruikelijke Transacties de autoriteit belast met het houden van toezicht en controle op de kansspelen in Suriname.

Ingevolgde artikel 3 lid 1 onder c van de wet Toezicht en Controle Kansspelen is het Instituut bevoegd richtlijnen uit te brengen voor de inrichting en exploitatie van de aangeboden kansspelen.

Ingevolge artikel 22 van de wet Melding Ongebruikelijke Transacties (wet MOT) is het Instituut bevoegd ter bevordering van de naleving van voornoemde wet richtlijnen te geven aan de onder zijn toezicht vallende aanbieders van kansspelen.

Het Instituut heeft het jaar 2019, vanuit haar verantwoordelijkheid als toezichthouder op de kansspelen een richtlijn uitgevaardigd met betrekking tot het tegengaan van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme. Gelet op de diverse ontwikkelingen die plaatsvinden in dat kader heeft het Instituut gemeend een nieuwe richtlijn uit te brengen welke voldoet aan de hedendaagse geldende normen.

Met deze richtlijn geeft het Instituut enerzijds invulling aan haar verplichtingen als toezichthouder op de kansspel sector en anderzijds wordt getracht een bijdrage te leveren aan de bevordering van de naleving van wet- en regelgeving inzake money laundering en de financiering van terrorisme door de niet financiële dienstverleners in Suriname waaronder de aanbieders van kansspelen. Het blijft echter de volledige verantwoordelijkheid van de aanbieders van kansspelen om de wetgeving met betrekking tot money laundering en terrorisme financiering zelf te bestuderen en na te leven.

Dat betekent dat de aanbieders van kansspelen hun beleid, hun procedures en hun controlemechanismen dusdanig dienen vast te stellen, zodat degene die trachten de faciliteiten van de aanbieders van kansspelen te misbruiken voor money laundering en de financiering van terrorisme, kunnen worden geïdentificeerd.

De Wet Identificatie Dienstverleners (S.B. 2002 No. 66) stelt in artikel 2 een dergelijke verplichting vast voor de identificatie van cliënten¹.

I. Risk- based approach

Aanbieders van kansspelen dienen middels het toepassen van een op risico gebaseerde benadering de diverse risico's in het kader van witwassen van geld en terrorisme financiering (hierna: ML/TF) binnen hun ondernemingen te identificeren en beoordelen. Aanbieders van kansspelen zijn volgens de geldende wet- en regelgeving verplicht om passende maatregelen te treffen, rekeninghoudend met de omvang en aard van hun bedrijfsactiviteiten, om de risico's van ML/TF waaraan hun bedrijf is onderworpen te identificeren en beoordelen, rekening houdend met het volgende:

- a. Informatie over de risico's van ML/TF;
- b. De risico factoren.

¹ "Client: degene met wie een zakelijke relatie wordt aangegaan alsook degene die een transactie laat uitvoeren, zijnde een natuurlijke persoon of een rechtspersoon aan of ten behoeve van wie een dienst wordt verleend. In geval een dienst als bedoeld in artikel 1 onder c punt 5 wordt verleend, wordt daaronder begrepen degene die de premie betaald, alsmede degene ten behoeve van wie de uitkering wordt gedaan", art. 1 S.B 2002 no. 66 bijgewerkt t/m S.B. 2016 no. 32

Risicofactoren zijn onder meer factoren die verband houden met:

- a. De cliënten
- b. De landen of geografische gebieden waarin de onderneming actief is
- c. De producten of diensten
- d. De transacties
- e. De bezorg kanalen

Exploitanten van kansspelen moeten:

1. Een up-to-date administratie bijhouden van alle stappen die zijn genomen om de risico's van ML/TF waaraan de activiteiten zijn onderworpen vast te stellen en te beoordelen;
2. Het Instituut op diens verzoek een schriftelijk verslag verstrekken waarin de risicobeoordeling die zij hebben opgesteld en de informatie waarop het gebaseerd was is vastgelegd.

II. Risk Based Approach (De op risico gebaseerde benadering)

Exploitanten van kansspelen moeten de risico's beoordelen in een context van hoe de onderneming het meest waarschijnlijk betrokken zal zijn bij het witwassen van geld, criminele uitgaven en terrorisme financiering.

De risico beoordeling kan gebaseerd zijn op een aantal vragen:

1. Welke risico wordt gevormd door het bedrijfsprofiel en de cliënten die de casino/kansspelkantoren gebruiken?
2. Welke risico's loopt de exploitant van kansspelen op door transacties met zakenpartners en leveranciers, inclusief hun uiteindelijke begunstigde(n) en financieringsbron?
3. Bestaat het zakelijk hoge volume uit veel cliënten met lage uitgaven?
4. Heeft het bedrijf een gemengde portefeuille? Zijn de cliënten een mix van hoge en lage uitgevers en/of een mix van vaste en incidentele cliënten?
5. Zijn er procedures om de transacties van cliënten via verkooppunten, producten en platforms te monitoren en om het witwaspotentieel te verminderen?
6. Betreft het vaste cliënten die bij hen bekend zijn?
7. Gebruikt een groot deel van de buitenlandse cliënten buitenlandse valuta of bankcheques of bankpassen van het buitenland?
8. Zijn de cliënten waarschijnlijk personen die openbare functies bekleden (PEP's)?
9. Zijn cliënten waarschijnlijk betrokken bij een bedrijf waarbij aanzienlijke bedragen aan contanten zijn gemoeid?
10. Zijn er waarschijnlijk situaties waarin de financieringsbron niet gemakkelijk kan worden vastgesteld of verklaard door de cliënt?

11. Zijn er waarschijnlijk situaties waarin de aankoop of ruil van chips door de cliënt irrationeel is of geen verband houdt met gamen?
12. Wordt het merendeel van de zaken gedaan in de context van zakelijke relaties?
13. Is er een lokale clustering van gokkantoren waardoor het voor een persoon gemakkelijker wordt om criminele opbrengsten wit te wassen over meerdere locaties en producten?
14. Heeft de cliënt meerdere of voortdurend wisselende geldbronnen (bijvoorbeeld meerdere bankrekeningen en contanten, vooral als dit in verschillende valuta's of ongebruikelijke bankbiljetten is)?
15. Heeft de cliënt meerdere adressen of wisselende adressen?
16. Heeft de cliënt ooit een frauduleus identiteitsbewijs voorgelegd of heeft hij op verzoek herhaaldelijk een identiteitsbewijs verstrekt?
17. Volgt het gedrag van de cliënt een patroon of verandert het voortdurend, of is het recentelijk plotseling veranderd?

Exploitanten van kansspelen dienen ook terdege rekening te houden met de witwasrisico's die voortvloeien uit hun business- to- business- relaties, met inbegrip van eventuele derde partijen waarmee zij een contract hebben. De inschatting van deze risico's is onder meer gebaseerd op de risico's voor de exploitant door transacties en regelingen met zakenpartners en externe leveranciers zoals betalingsproviders en verwerkers, inclusief hun uiteindelijk begunstigde(n) en financieringsbron. Effectief beheer van relaties met derden moeten de exploitanten verzekeren dat de relatie legitiem is en dat ze kunnen aantonen waarom hun vertrouwen gerechtvaardigd is.

III. Customer Due Diligence (CDD)

- Customer Due Diligence (CDD) is de identificatie en verificatie van zowel de cliënt alsook de begunstigde inclusief maar niet beperkt tot continue monitoring van de zakelijke relatie met de dienstverlener².
- Dienstverleners mogen geen anonieme accounts of accounts met fictieve namen beheren.
- Dienstverleners moeten alle maatregelen nemen om te allen tijde een effectieve CDD te waarborgen.

² "Dienstverleners: Een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die beroeps- of bedrijfsmatig diensten verleend", art.1 S.B. 2002 no 66 bijgewerkt t/m S.B. 2016 no. 32

In deze richtlijn wordt met dienstverleners gerefereerd naar de aanbieders van kansspelen.

Dienstverleners treffen CDD maatregelen wanneer:

- i. Een rekening openen voor of anderszins een zakelijke relatie aangaan met een cliënt;
- ii. Het uitvoeren van een transactie³ voor een bedrag dat is aan of hoger is dan het voorgeschreven bedrag, inclusief wanneer de transactie wordt uitgevoerd in een enkele operatie of meerdere operaties die met elkaar verbonden lijken te zijn;
- iii. De cliënt wenst een binnenlandse of internationale overschrijving uit te voeren van geldbedragen voor bedragen gelijk aan of hoger dan het voorgeschreven bedrag;
- iv. Er een vermoeden is voor witwassen van geld of terrorismefinanciering;
- v. Er twijfels zijn over de waarheidsgetrouwheid of toereikendheid van eerder verkregen cliënt identificatiegegevens.

IV. Customer Due Diligence Procedures

- a. Dienstverleners zullen hun cliënten identificeren⁴ (hetzij permanent, hetzij incidenteel; natuurlijke of rechtspersonen) en de identiteit van de cliënten verifiëren⁵ met behulp van betrouwbare, onafhankelijk verkregen documenten, zoals een geldig uitgegeven identiteitsbewijs, paspoort of rijbewijs (die niet verlopen moet zijn op het moment van het uitvoeren van de CDD).
- b. Met betrekking tot cliënten die rechtspersonen of juridische constructies zijn, moeten dienstverleners:
 - i. Een persoon verifiëren die beweert geautoriseerd te zijn om namens een dergelijke cliënt te handelen door bewijs van zijn/haar identiteit te verkrijgen en de identiteit van een dergelijke persoon te verifiëren; en
 - ii. De juridische status of de juridische constructie te verifiëren door het verkrijgen van een bewijs van oprichting van een erkende gevestigde instantie of vergelijkbaar bewijs van oprichting of bestaan en alle andere relevante informatie.

³ "Transactie: een handeling of samenstel van handelingen van, of ten behoeve van een cliënt in verband met het afnemen van een of meer diensten, of waarvan een dienstverlener in het kader van zijn dienstverlening aan een cliënt, heeft kennisgenomen", art.1 S.B. 2002 no. 66 bijgewerkt t/m S.B. 2016 no. 32

⁴ "Identificeren: het opgave laten doen van de identiteit", art.1 S.B. 2002 no. 66 bijgewerkt t/m S.B. 2016 no. 32

⁵ "Verifiëren van de identiteit: het vaststellen dat de gegeven identiteit overeenkomt met de werkelijke identiteit", art.1 S.B. 2002 no. 66 bijgewerkt t/m S.B. 2016 no. 32

- c. Dienstverleners identificeren een uiteindelijk gerechtigde⁶ en nemen redelijke maatregelen om zijn/haar identiteit te verifiëren met behulp van relevante informatie of gegevens die zijn verkregen uit een betrouwbare bron om zich ervan te vergewissen dat zij weten wie de uiteindelijke gerechtigde is.
- d. Dienstverleners moeten met betrekking tot alle cliënten bepalen of een cliënt al dan niet handelt namens een andere persoon.
- e. Dienstverleners nemen redelijke maatregelen met betrekking tot cliënten die rechtspersonen of juridische constructies zijn; en
- f. Stellen de natuurlijke persoon vast die uiteindelijk eigenaar is van of zeggenschap heeft over de cliënt.
- g. Dienstverleners verkrijgen informatie over het doel en de beoogde aard van de zakelijke relatie van hun potentiële cliënten.
- h. Dienstverleners voeren doorlopend due diligence onderzoek uit naar de zakelijke relatie zoals aangegeven door de cliënten hierboven.
- i. Dienstverleners zorgen ervoor dat de documenten, gegevens of informatie die in het kader van het CDD- proces zijn verzameld, actueel en relevant worden gehouden door bestaande documenten te herzien, met name die met betrekking tot risicovolle zakelijke relaties of categorieën van cliënten.

V. Categorieën cliënten met een hoog risico

Dienstverleners dienen over passende risicobeheersystemen te beschikken om cliënten te identificeren wier activiteiten een hoog risico op witwassen en financiering van terrorisme kunnen opleveren.

Dienstverleners moeten verbeterde identificatie, verificatie- en doorlopende due diligence procedures toepassen met betrekking tot cliënten met een hoog risico.

Dienstverleners voeren verscherpt due diligence- onderzoek uit voor risico categorieën van cliënten, zakelijke relaties of transacties. Voorbeelden van cliënt categorieën met een hoog risico zijn:

- a. Niet-ingezetene cliënten
- b. Rechtspersonen of juridische constructies zoals trusts

⁶ " Uiteindelijk belanghebbende: de natuurlijke persoon die de uiteindelijke of werkelijke eigendom heeft van, of zeggenschap heeft over de rechtspersoon, of de persoon namens wie een transactie wordt verricht. Het begrip omvat tevens de persoon die de uiteindelijke feitelijke zeggenschap uitoefent over een rechtspersoon of een juridische constructie", art. 1 S.B. 2002 no. 66 bijgewerkt t/m S.B. 2016 no. 32

- c. Politically Exposed Persons (PEP's).⁷ Rapporterende entiteiten voeren, naast het voeren van passende CDD procedures, passende risicobeheerssystemen in om te bepalen of een potentiële cliënt of bestaande cliënt of de uiteindelijke gerechtigde een PEP is.

De risicobeheerssystemen die door de rapporterende entiteiten worden gebruikt om cliënten te identificeren wier activiteiten een hoog risico op witwassen van geld en financiering van terrorisme inhouden:-

Enhanced Due Diligence (EDD)

Enhanced due diligence omvat het identificeren van cliënten of activiteiten van cliënten die een hoog risico op witwassen of financiering van terrorisme kunnen vormen, rekeninghoudend met:

- a. De aard en zaken van cliënten;
- b. Cliëntactiviteiten, transactiepatronen en operaties;
- c. De geografische locatie van cliënten en/of transacties;
- d. De omvang van de activa van de cliënt die een rapporterende entiteit verwerkt;
- e. Derden die mogelijk betrokken zijn bij de activiteiten van de cliënt;
- f. De economische eigendom van een entiteit en hun impact op het risico;
- g. Hoeveelheid contant geld die de cliënt bij zijn transacties gebruikt; en
- h. Aanvullende informatie zoeken die verder gaat dan de minimumvereisten onder de wet om de identiteit van de cliënt of de economische eigendom van een entiteit te onderbouwen; en
- i. Het verkrijgen van aanvullende informatie over de beoogde aard en waarde van een bepaalde transactie.

Dienstverleners moeten goedkeuring van het senior management verkrijgen voordat ze een zakelijke relatie met een PEP aangaan. Wanneer een cliënt is geaccepteerd of een lopende relatie heeft met de rapporterende entiteit en de cliënt of uiteindelijk gerechtigde vervolgens een PEP blijkt te zijn of wordt, moet de rapporterende entiteit goedkeuring van het senior management verkrijgen om de zakelijke relatie voort te zetten.

Dienstverleners nemen redelijke maatregelen om de bron van rijkdom en de geldbronnen van cliënten en uiteindelijk begunstigen vast te stellen die als PEP's

⁷ Politiek prominente persoon: Een persoon die in het buitenland een vooraanstaande publieke functie bekleedt of heeft bekleed, tenzij deze de bedoelde functie gedurende ten minste een jaar niet meer heeft uitgeoefend, alsmede diens directe familieleden en naaste geassocieerden", art.1 S.B. no.66 bijgewerkt t/m S.B. 2016 no. 32

worden geïdentificeerd, en alle anomalieën of ongebruikelijke en abnormale transacties onmiddellijk melden aan de FIU Suriname. Dienstverleners in zakelijke relaties met PEP's zijn verplicht om die relatie voortdurend beter te monitoren.

Dienstverleners zijn gehouden alle relevante documenten betreffende nationale- en internationale transacties ten minste zeven jaren, na het tijdstip van het beëindigen van de zakelijke relatie of het uitvoeren van de desbetreffende transactie, te bewaren.

IV. Non face to face identificatie

Met de introductie van “non face to face” producten worden steeds vaker “non face to face” transacties uitgevoerd door rapporterende entiteiten zonder dat de cliënt het filiaal van de rapporterende entiteit hoeft te bezoeken.

- a. Vanwege mogelijke valse identiteiten en nabootsing die kunnen ontstaan bij niet-persoonlijke transacties, is het belangrijk om ervoor te zorgen dat de cliënt is wie hij / zij beweert te zijn. Dienovereenkomstig moet ten minste één aanvullende maatregel of controle worden uitgevoerd ter aanvulling van het documentaire of elektronische bewijsmateriaal. Deze aanvullende maatregelen zijn van toepassing ongeacht of de aanvrager in Suriname of elders woont, en moeten bijzonder robuust zijn wanneer de cliënt betalingen door derden verlangt.
- b. Procedures om de cliënt te identificeren en te authenticeren, moeten ervoor zorgen dat er voldoende bewijsmateriaal is, hetzij documentair, hetzij elektronisch om zijn adres en persoonlijke identiteit te bevestigen, en om ten minste één extra controle uit te voeren om nabootsing of fraude te voorkomen.
- c. De omvang van het vereiste identificatiebewijs hangt af van de aard en kenmerken van het product of de dienst en het ingeschatte risico.
- d. Aanbieders van kansspelen houden regelmatig toezicht op het elektronisch beheer van het bedrijf. Als een aanzienlijk deel van het bedrijf elektronisch wordt beheerd, moeten geautomatiseerde bewakingssystemen/-oplossingen die zijn ontworpen om ongebruikelijke transacties en gerelateerde transactiepatronen te herkennen worden ingevoerd om verdachte transacties te herkennen.

V. Uitsluiting aansprakelijkheid

Dienstverleners, hun directeuren en werknemers zijn conform de wet Melding Ongebruikelijke Transacties niet strafrechtelijk of civielrechtelijk aansprakelijk voor de schending van beperkingen op de onthulling van informatie opgelegd bij overeenkomst of door een wettelijke bepaling, indien zij hun vermoedens van money laundering melden aan het Meldpunt (FIU Suriname).

De dienstverlener, alsmede de leiding en het personeel daarvan mogen aan de betrokken cliënt of aan derde personen niet mededelen dat overeenkomstig de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties inlichtingen zijn verstrekt aan het Meldpunt of dat een onderzoek naar money laundering activiteiten of financiering van terrorisme wordt uitgevoerd, tenzij het Meldpunt anders verlangt.

VI. Implementatieplicht

De aanbieders van kansspelen moeten erop toezien dat deze richtlijn ook wordt toegepast op hun bijkantoren, filialen en dochtermaatschappijen in Suriname en in het buitenland, met inachtneming van de regelgeving ter plaatse. Bijzondere aandacht moet worden besteed aan filialen en dochtermaatschappijen in landen die niet of in onvoldoende mate de FATF aanbevelingen hebben doorgevoerd. Waar de richtlijn van de toezichthouder van het thuisland en het gastland verschillen, moeten de hoogste standaarden worden toegepast, onder voorbehoud van de bepalingen van lokale regelgeving. Als de regelgeving in het buitenland het onmogelijk maakt te voldoen aan de AML/CFT/PF/C richtlijnen die Suriname voorschrijft, is de instelling verplicht dit aan het Instituut te melden.

VII. Sancties

De dienstverleners vallende onder het toezicht van het Instituut dienen zich ervan bewust te zijn dat bij niet naleving van de richtlijn, er gepaste maatregelen c.q. sancties zullen worden opgelegd.

Het Instituut heeft de bevoegdheid een geldboete op te leggen, indien de dienstverlener niet voldoet aan de verplichtingen neergelegd in de richtlijnen. De dienstverlener ontvangt als eerst een kennisgeving van het Instituut waarin zij een instructie ontvangt om alsnog binnen een door het Instituut aan te geven termijn actie te ondernemen met betrekking tot zaken die niet conform de voorschriften

van de richtlijn van het Instituut verlopen. Wanneer de dienstverlener nalaat gevolg te geven aan de kennisgeving van het Instituut kan deze aan de dienstverlener een boete opleggen van ten hoogste SRD 1.000.000,- (Eén miljoen Surinaamse dollar) per overtreding.

Tevens heeft het Instituut de bevoegdheid de opgelegde boete, alsmede de invorderingskosten middels een door het Instituut uit te vaardigen dwangbevel in te vorderen. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering.

VIII. Slotbepaling

Het Instituut behoudt zich het recht voor deze richtlijn, afhankelijk van de omstandigheden en de ontwikkelingen, aan te passen.

IX. Intrekingsclausule

De voorgaande door het Instituut uitgevaardigde richtlijn(en) inzake anti- money laundering en de bestrijding van de financiering van terrorisme word(en) hierbij ingetrokken.

X. Ingangsdatum

Deze richtlijn is met ingang van dagtekening voor onbepaalde tijd van kracht.

Paramaribo, 5 juli 2021

De Directeur van het Toezicht en Controle Instituut voor Kansspelen,

Namens deze,

Mw. Mr. A. Waterberg, AMLCA